

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 363.

Tolvte Session.

86de Møde.

Lørdagen den 19de Januar Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Ordføreren (Kunnsen) (forsat): Vi have derimod foreslaaet, at den Sum, der indkommer ved Salget af Landstutteriets Hingste, skal indflyde i Statskassen; det er vel ikke ligefrem udtalt i Udvalgets Forslag til en ny § 15, men det er jo en Selvfølge, at naar der ikke er givet Anvisning paa noget andet Sted, hvor denne Sum skal gaae hen, eller hvortil den skal anvendes, maa den jo indflyde i Statskassen. Der er endvidere en Bestemmelse i § 15, som Udvalget heller ikke har troet at kunne tiltræde, idetmindste ikke uden med nogen Indskrænkning, og det er navnlig den Bestemmelse, som angaaer Salget af Landstutteriets Hingste. Man har nemlig bragt i Erfaring, at der blandt disse Hingste findes endeel meget gode og for Landets Hesteavl særdeles tjenlige; vi have forment det uheldigt, at disse Hingste, naar de sælges ved offentlig Auction uden nogen Indskrænkning, ville kunne gaae ud af Landet og saaledes ikke komme vor Hesteavl tilgode. Dette har Udvalget villet raade Bod paa ved at indføre den Bestemmelse i Forslaget til Udvalgets nye § 15, at de Hingste, som af den i § 22 nævnte Controlcommission ansees vel tjenlige til Forbedring af Landets Hesteavl, maae kun sælges med den Forpligtelse, at de forblive i Landet saaledes, at dersom der i Landstutteriet findes enkelte, hvad jeg troer, særdeles gode

Hingste, disse da kun ville blive folgte med den Forpligtelse, at de skulle forblive i Landet. Dette, forsaavidt Udvalgets Forslag med Hensyn til Landstutteriet angaaer. Jeg skal nu tillade mig at gjøre et Spring i Lovudkastet og gaae over til at omtale bets § 1, til hvilken der af et æret Medlem i Thinget (Vesperen) er stillet et Endringsforslag. Dette Forslag gaaer ud paa, at Landstutteriet skal beholdes, men at bets Hingstebestand indtil videre ikke maa sørges ved Indkjøb uden fra Stamstutteriet. Jeg har allerede udtalt endeel af de Grunde, der have ledet Udvalget til ikke at kunne gaae ind paa Bibeholdelsen af Landstutteriet; men jeg maa dog endnu tillade mig ved dette Forslag at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det ærede Medlem har stillet det paa et meget urigtigt Sted. Det ærede Medlem har stillet sit Forslag til Lovudkastets § 1, uagtet det ligger saa nær, at det ærede Medlem ikke uden meget stor Uvrigtighed har kunnet tage fejl af, at dette Forslag rigtigst burde have været stillet til Lovudkastets § 15, og under alle Omstændigheder idetmindste dog have været stillet som en Tilføining til Lovudkastets § 1, naar det ærede Medlem vilde stille det til denne Paragraph; thi hvis Forslaget vedtages, udgaaer jo Lovudkastets § 1, og der bliver saaledes et Hul i Loven. Jeg skal ikke spille Tiden med videre at omtale dette Forslag, da jeg ikke troer, at det vil vinde Thingets Bifald, navnlig saaledes, som det er stillet. Jeg skal dernæst tillade mig at omtale Lovudkastets §§ 10 og 11. Jeg har allerede omtalt, at Udvalget i sin Heelhed ikke har kunnet gaae ind paa Bestemmelsen i Lovudka-